

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 5. septembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litva) – AW, BV, CU, DT/Lietuvos valstybė, zastúpená Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, le Bendrasis pagalbos centras a Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(Vec C-417/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2002/22/ES – Univerzálna služba a práva užívateľov týkajúce sa elektronických komunikačných sietí a služieb – Článok 26 ods. 5 – Jednotné európske číslo tiesňového volania – Poskytnutie informácií o mieste volajúceho)

(2019/C 383/32)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: AW, BV, CU, DT

Žalovaná: Lietuvos valstybė, zastúpená Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, le Bendrasis pagalbos centras a Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Výrok rozsudku

1. Článok 26 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že ukladá členským štátom, pokiaľ je to technicky možné, povinnosť zabezpečiť, aby dotknuté podniky bezplatne poskytovali orgánu spracúvajúcemu tiesňové volania na jednotnom európskom čísle tiesňového volania „112“ informácie o polohe volajúceho hneď, ako uvedený orgán dané volanie prijme, vrátane prípadu, ak je volanie uskutočnené z mobilného telefónu bez SIM karty.
2. Článok 26 ods. 5 smernice 2002/22, zmenenej smernicou 2009/136, sa má vykladať v tom zmysle, že priznáva členským štátom mieru voľnej úvahy pri vymedzení kritérií týkajúcich sa presnosti a spoľahlivosti informácií o polohe volajúceho na jednotné európske číslo tiesňového volania „112“, pričom sa však zdôrazňuje, že kritériá, ktoré členské štáty vymedzia, musia zabezpečiť, pokiaľ je to technicky možné, určenie polohy volajúceho tak spoľahlivo a presne, ako je potrebné na to, aby sa umožnilo tiesňovým službám účinne mu prísť na pomoc, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.
3. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že ak sa v súlade s vnútroštátnym právom členského štátu existencia nepriamej príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním vnútroštátnych orgánov a škodou, ktorá bola spôsobená jednotlivcovi, považuje za dostatočnú na vznik zodpovednosti štátu, musí byť takáto nepriama príčinná súvislosť medzi porušením práva Únie pripísateľným tomuto členskému štátu a škodou spôsobenou jednotlivcovi taktiež považovaná za dostatočnú na vznik zodpovednosti uvedeného členského štátu za toto porušenie práva Únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 352, 1.10.2018.